

BLASZKA (20) *sb f*

Oba a jasne.

sg N blaszka (9). ◇ G blaszki (5). ◇ A blaszkę (1). ◇ I blaszką (2). ◇ pl A blaszki (3).

Sł stp notuje, Cn s.v. blacha cienka, Linde XVIII w.

1. *Dem. od „blacha”; bardzo cienki płat metalu; bracteola, lamella Mącz, Calep, Cn; bractea, lamnula, sublamina Cn (8) : Ieſtliby był w gorączoſci wielkiey, Tedy wziąć tyzannę/ á rozpalaiącz blaſzki złote: galić w niey á to mu dać pić. FalZioł V 67v, III 34c, V 62v; HistAl C2; Bracteola, Miękuſieńka á cieńka blaſzka. Mącz 26d, 183b; Lamella – Blaſzka. Calep 579b, 138a.*

2. *Część składowa przyrządu albo narzędzia mierniczego niwelacyjnego (12) : Ná tym ſznurze/ ma być Blaſzka zawieſzona prawie w ſródku ſznurá/ y ná końcu może. Strum B4; Abowiém kiedy na ſznurku zawieſiſz Bleyczyk vwiązány v Blaſzki/ tedy ſznurek ma być w Rézie/ y ma zákrywać onę dziurkę która będzie w końcu Blaſzki. Strum C, B4, B4v [5 r.], C, C2 [2 r.].*

Szereg: »synwaga a blaszka na sznurze«: A wſzakóż między wſzyſtkimi miárámi/ to napewnieyſza/ Woda: zwłafzczá w Polu á w Leſie/ z Synwagą á Blaſzką na ſznurze. Strum C4v.

KN